

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14257/2023
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“ Нови Сад, чији је пуномоћник Звездан Живанов, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Пупац, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 484/20 од 27.02.2023. године, у седници већа одржаној 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 484/20 од 27.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 484/20 од 27.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7334/2019 од 29.11.2019. године, ставом првим изреке, укинута је решење о извршењу јавног извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду Вујадина Масникосе И Ивк 132/2019 од 26.03.2019. године. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади парничне трошкове у износу од 34.270,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 484/20 од 27.02.2023. године, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена .

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија

ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, није потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је потраживање тужиоца по основу дуга за посебне паркинг карте за коришћење посебних паркиралишта на територији Града Новог Сада. Побијаном пресудом је, код утврђеног да тужена у периоду у коме је настало предметно дуговање више није била власник возила, нити корисник јавног паркиралишта у Новом Саду, одбијена као неоснована жалба тужиоца изјављена против првостепене пресуде којом је решење о извршењу на основу веродостојне исправе И Ивк 132/2019 од 26.03.2019. године укинута. Побијана одлука је донета применом правила о терету доказивања и одговарајућих одредаба материјалног права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП јер се ревизијом у ствари побија правилност утврђеног чињеничног стања.

Из тог разлога Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужба ради исплате поднета је 15.03.2019. године. Вредност предмета спора је 9.900,00 динара.

Како је ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности иста није дозвољена, према члану 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић